

Itt van tehát a nagyon régi és nagyon új dolgok felfedezésének, Naprendszerünk bolygói, Földünk bolygótestévei megismerésének az ideje.

De kezdjük az elején…

(Az alábbi cikket 21 évvel ez előtt, nyomtatott formában a Ring Magazin 1992/35. szeptember 2. számában tettem közzé, folytatni pedig azt lehet, amit már elkezdtünk)

Meg van írva a csillagokban?

Régi, bölcs mondások, ősi megfigyelések, népi hagyományok alapján az ember és a csillag valahogy összefügg egymással. A Föld kialakulása az ember megjelenésével vált civilizált világgá. Mikor született a Föld? Nemcsak években, de még ezredévekben sem lehet pontosan meghatározni. Annyit mindenesetre tudunk, hogy a világegyetemben viszonylag fiatalnak számít bolygótestvérei között.

Mit tudunk a Naprendszerről és a bolygókról?

Jelenlegi ismereteink szerint a Naprendszer több, mint 4 milliárd és kevesebb, mint 7 milliárd éves. Feltételezések szerint a kozmikus anyagfelhőből elsőként a Nap formálódott, a második fejlődési szakaszban a bolygók, a harmadik fejlődési szakaszban pedig a bolygókat kísérő holdak alakultak ki.

Ami nélkülözi a logikát

Geológiai kutatások szerint a Föld szilárd kérge 4,3 milliárd éves. Hogy valójában mennyi idős, azt azért nem lehet pontosan meghatározni, mert a „szilárd kéreg” meghatározás csak bolygónk legkülsőbb kőzetburkára vonatkozik. A kéreg alatti anyagállományból még nem rendelkezünk olyan mintákkal, mely lehetővé tenne pontosabb meghatározást. Geológusok szerint, ha beljebb tudnának hatolni a Föld mélyébe, valószínűleg 4,5 – 4,6 milliárd éves keletkezéssel számolhatnánk. (A Hold és Mars-szondák idejében – gondolom, megépíthetnénk egy Föld-szondát is) A Földön kb. 2,5 milliárd évvel ezelőtt tűntek fel a biológiai életre utaló jelek. Eleinte csak mikroszkópikus algafélék, később csillag alakú lények (!) népesítették be a bolygót. Egyiptomban, Kairótól kb. 100 kilométernyire délnyugatra találták meg a leghíresebb

paleontológiai lelőhelyet. Ez a környék ma már nagyobbrészt sivatag, de 32 – 38 millió évvel ezelőtt még sűrű, trópusi őserdő borította. Ezen a területen találták meg az akkor élt legmagasabb rendű főemlősök maradványait, a Hominoideákét, amelyből az ember fejlődése elindult. Ez kb. 18-15 millió éves múltra tekint vissza. A legfiatalabb, a Homo sapiens, vagyis az „értelmes" jelzővel kitüntetett elődünk maradványa kb. 35 ezer éves lehet. Láthatjuk, hogy a világ és az ember történetében néhány ezer év eltolódása előre, vagy hátra – nem igazán számít. Ezért az asztrológiai korszakok néven emlegetett 2160 éves periódusok ilyen, vagy olyan ***dátumhoz kötött meghatározása*** nélkülöz minden logikát.

Csavargók az égbolton.

Már az ősember is elgondolkodott a csillagok világán. Saját tapasztalatai tanították arra, hogy a lába alatt elterülő föld és a föléje boruló égbolt között van valamilyen összefüggés. Megtanulta, hogy a Nap meleget, életet ad számára. Tapasztalta, hogy nélküle éhezik és fázik. Nem ismerte még a jelenség okát, de a hosszú téli időszakban törte a fejét, mit is tehetne, hogy újra visszatérjen az éltető meleg…és mindenféle „varázslással" megpróbálkozott.

Sok-sok idő telt el, évszázadokban, vagy évezredekben mérve, mire az emberek megtanulták, hogy *varázslat nélkül is* egyik időszakot követi a másik, hogy az évszakok csak változnak, de periodikusan újra és újra ismétlődnek. Figyelték hát az eget, a csillagokat és a körülöttük lévő világot. Tapasztalataikat előbb szájhagyomány útján, később jelekkel, majd az írás kialakulása után feljegyzésekben hagyták utódaikra.

A csillagos ég egyetlen abszolút és meghatározható pontja a Sarkcsillag. Ez az a csillag, amelyik télen – nyáron, mindig látható az égbolton. Természetesen az állócsillagok sem hagyják el a helyüket, de az évszakok változása folytán a tavaszi-őszi napéjegyenlőség, vagy a nyári - téli napforduló idején másként látjuk a csillagképek legtöbbjét. A télen látható csillagképek tulajdonképpen a Föld forgása következtében nyáron – nappal is ragyognának, és fordítva, ha a nappali világosság nem tenné őket láthatatlanná. Tehát ha figyeljük az égboltot, a

csillagokat, feltűnik néhány „csavargó”. Természetesen egyetlen este nem elég ennek megfigyeléséhez, de ha kitartóak vagyunk, akkor előbb – utóbb szabad szemmel is láthatjuk, hogy az állócsillagokhoz képest néhány csillag sétál. Előre, vagy hátra, de elhagyja a helyét. Így már sokkal egyszerűbb a csillagmilliárdok között eligazodni.

Ahhoz, hogy az emberek felismerjék, hogy a bolygók valamilyen módon tükrözik, jelzik, vagy meghatározzák a személyiségvonásokat, az egyéniségképet, sok ezer éves megfigyelés, tapasztalás kellett. Tudjuk a mitológiából, hogy a letűnt korokban szinte minden jelenségnek, megnyilvánulásnak, tevékenységnek saját istene volt.
Ezek az istenek érdekes módon – emberi tulajdonságokat hordoztak.
Tudtak mindent, amit az ember: szeretni, örülni, félni, harcolni, kibékülni.

Hány ember él Kínában?

Mondhatjuk-e, hogy ami évezredek óta foglalkoztatja az embert – az nincs?

Felmerül hát a jogos kérdés:mi az oka, hogy a sok ezer éves tudománynak mondott asztrológia a mai napig sem jutott be a hivatalos tudományok közé? És könnyen megtalálhatjuk a választ. Trentai Gábor Beszéljünk másképp az asztrológiáról című munkájában hangsúlyozza, hogy „egyesek el nem ítélhető módon statisztikával próbálkoznak…” Pedig hát mi a STATISZTIKA? „Az élet tömegesen előforduló jelenségeinek és folyamatainak számadatok révén történő feltárása, leírása, elemzése..”

Ha nincs statisztika, nincs népszámlálás, nem tudhatjuk, mennyi ember él a Földön, ebből mennyi New Yorkban, Kínában, vagy Székesfehérvárott. Kell a statisztika. Szükséges rossz, még akkor is, ha nem egészen pontos. Ám elég az A-B-AB vagy 0-s vércsoportra gondolni, mennyi tapasztalat, megfigyelés, feljegyzés kellett ahhoz, hogy ezt bebizonyítsák. Az asztrológiai, asztropszichológiai statisztikai adatgyűjtés mára nélkülözhetetlenné vált. A születési adatokban rejlő interpretációk viszonylag pontos diagnózist, képet adnak a személyiségről, és a viselkedés várható megnyilvánulásairól. Hogy ezek a képek mennyire illenek a vizsgált személyre, ahhoz szükség van a nyílt feltárásra, leírásra, elemzésre.

Megjegyzés: a fenti időben is asztropszichológusként dolgoztam különböző gyermek és ifjúságvédelmi intézményekben - állami megbízás alapján, ...és statisztikai adatokat gyűjtöttem…

http://www.mcse.hu/eszlelesi_ajanlat/20131101-kalendarium.html

{backbutton}